

RUMIENIEĆ (2) *vb impf*

Oba e jasne.

inf rumienieć (1). *◇ praes 3 sg* rumienieje (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Nabierać czerwonego koloru (2) : Exoritur illi color ex temporibus, Pocżina rumienieć. *Mącz* [269]a; pierwsze zakażenie z zapalenia wilgoci przychodzi/ s kąd krew nązbyt rumienieie/ zową ią
Látinowie *Cholera SienLek Vuu2v*.

Formacje współrdzenne cf RUMIENIĆ.

JR